TÜRKİYE SOSYAL ARAŞTIRMALAR DERGİSİ

Turkish Journal of Social Research

2018 ÖZEL SAYI / 2018 SPECIAL ISSUE
Özel Sayı Editörü: Prof. Dr. Z. Fulya TEMEL
Özel Sayı Redaksiyon: Arş. Gör. Dr. Büşra KAYNAK EKİCİ

ISSN 1301-370X

Dört ayda bir yayımlanır. Uluslararası Hakemli bir dergidir.
Tüm hakları saklıdır. Derginin adı belirtilmeden hiçbir alıntı yapılamaz.

Published every four months. This is a refereed Journal. All right reserved.
No part of this publication may be reproduced or utilized in any form without reference to the journal.

TÜRKİYE SOSYAL ARAŞTIRMALAR DERGİSİ

Turkish Journal of Social Research

Sahibi / Owner
Akademisyenler Birliği Adına
Prof. Dr. Şükrü KOÇ

Yazı İşleri Müdürü
Uzm. Mustafa AÇIKGÖZ

Editörler Kurulu / Editorial Board
Prof. Dr. Fatma AÇIK
Prof. Dr. Fatma ARPACI
Doç. Dr. Çelebi ULUYOL

İngilizce Editörü
Dr. Öğr. Üyesi Nazlı GÜNDÜZ
Dr. Yiğit SÜMBÜL

Redaksiyon / Reduction
Arş. Gör. Hatice VARGELEN

Banka Hesap No / Bank Account Number
Halk Bankası / Halk Bank
Tandoğan Şb. Kodu: 395 Hesap No: 0086640
IBAN: TR25 0004 6003 9588 8000 0866 40

Baskı
Hermes Tanıtım Ofset Ltd. Şti.
Büyük Sanayi 1. Cad. No: 105 İskitler/ANKARA
Tel: 0.312 384 34 32
Sertifika No: 14847

Akademisyenler Birliği Derneği Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi (TSA Dergisi), Türk dili, edebiyatı, dil bilimi, Türk tarihi ve sanatı ve eğitim bilimleri alanlarında özgün çalışmaları, içeren, yılda üç sayı çıkan uluslararası hakemli bir dergidir.

Dergide yayımlanan yazıların telif hakkı TSA Dergisi'ne; düşünsel, bilimsel ve hukukî sorumluluğu yazarlarına aittir. İki ve daha fazla yazarlı yazılarda yazının telif sorumluluğu birinci yazara aittir. Dergide yayımlanan yazı ve fotoğraflar kaynak gösterilerek alıntılanabilir.

DANIŞMA KURULU

Prof. Dr. Hayati AKYOL	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Ensar ASLAN	Ahi Evran Üniversitesi
Prof. Dr. Ethem ATAY	Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Prof. Dr. Yaşar AYDEMİR	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Hasan BACANLI	Üsküdar Üniversitesi
Prof. Dr. Eyüp BEDİR	Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Prof. Dr. Ahmet BURAN	Fırat Üniversitesi
Prof. Dr. Üçler BULDUK	Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. Salih ÇEÇEN	Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. M. Volkan ÇOŞKUN	Muğla Üniversitesi
Prof. Dr. Ertan EFEGİL	Sakarya Üniversitesi
Prof. Dr. Mehmet ELGİN	Muğla Üniversitesi
Pof. Dr. M. Dursun ERDEM	Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Prof. Dr. Hatice Nur ERKİZER	Muğla Üniversitesi
Prof. Dr. Osman GÜMÜŞÇÜ	Karatekin Üniversitesi
Prof. Dr. Mehmet GÜNAY	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Abdullah GÜNDOĞDU	Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. Firdevs GÜNEŞ	Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. Necdet HAYTA	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Alimcan İNAYET	Ege Üniversitesi
Prof. Dr. Hikmet KAVRUK	Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Prof. Dr. Aydın KARAPINAR	Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Prof. Dr. İbrahim MARAŞ	Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. Öcal OĞUZ	Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Prof. Dr. Üstün ÖZER	Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Yasemin ÖZKAN	Hacettepe Üniversitesi
Prof. Dr. Nurettin PARILTI	Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Prof. Dr. Nazım Hikmet POLAT	Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Prof. Dr. Vagif SULTANLI	Bakü Devlet Üniversitesi
Prof. Dr. Mehmet ŞAHİNGÖZ	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Ali Hüseyinoğlu ŞAMİLOV	Bakü Folklor İnstitü
Prof. Dr. Esma ŞİMŞEK	Fırat Üniversitesi
Prof. Dr. Refik TURAN	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Ali TORUN	Dumlupınar Üniversitesi
Prof. Dr. Erdoğan UYGUR	Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. Halil İbrahim YALIN	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Zeynep ZAFER	Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. Varis ÇAKAN	Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Doç. Dr. Birsel KARAKOÇ	Uppsala Üniversitesi

Yazışma Adresi:
3.Cadde (Azerbaycan Caddesi) No: 2/17
Bahçelievler-ANKARA
Tel: 0312 222 56 83
e-posta: tsadergisi@gmail.com
dergipark.ulakbim.gov.tr/tsadergisi

BU SAYININ HAKEMLERİ / REFEREES

Prof. Dr. Abide GÜNGÖR AYTAR	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Ayşe Belgin AKSOY	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Berrin AKMAN	Hacettepe Üniversitesi
Prof. Dr. Esra ÖMEROĞLU	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Mübeccel GÖNEN	Hacettepe Üniversitesi
Prof. Dr. Neriman ARAL	Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. Neslihan AVCI	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Nilgün METİN	Hacettepe Üniversitesi
Prof. Dr. Pınar BAYHAN	Hacettepe Üniversitesi
Prof. Dr. Yasemin AYDOĞAN	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Zarife SEÇER	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. A. Dilek ÖĞRETİR ÖZÇELİK	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Ebru ERSAY	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Emel ARSLAN	Necmettin Erbakan Üniversitesi
Doç. Dr. Gözde AKOĞLU	Kırıkkale Üniversitesi
Doç. Dr. Hale DERE ÇİFTÇİ	İstinye Üniversitesi
Doç. Dr. Hatice BEKİR	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. H. Elif DAĞLIOĞLU	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Müdriye YILDIZ BIÇAKÇI	Ankara Üniversitesi
Doç. Dr. Nalan KURU TURAŞLI	Uludağ Üniversitesi
Doç. Dr. Zeliha YAZICI	Akdeniz Üniversitesi
Doç. Dr. Zeynep KURTULMUŞ	Gazi Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi A. Gülşah SARANLI	Ted Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Büşra ERGİN	Necmettin Erbakan Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Canan YILDIZ ÇİÇEKLER	Necmettin Erbakan Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Erhan ALABAY	İstanbul Aydın Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi F. Elif KILINÇ	Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet TORAN	İstanbul Kültür Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Özlem YURT	Karadeniz Teknik Üniversitesi

İÇİNDEKİLER

ÇOCUKLARIN ANNE-BABALARINA YÖNELİK ALGILARI İLE ANNE-ÇOCUK ETKİLEŞİMİNİN CİNSİYET ROLLERİ AÇISINDAN İNCELENMESİ
Pınar BAĞÇELİ KARAMAN, Betül ARABACIOĞLU…….....1-16

OYUN HAKKI; DAHA FAZLA OYUN PROJESİ
Özgün UYANIK AKTULUN, Münevver CAN YAŞAR, Nezahat H.KARACA, Tuğçe AKYOL, Fatma Betül ŞENOL, Ümit Ünsal KAYA……..17-33

3-6 YAŞ ARASINDAKİ ÇOCUKLARDA BENLİK ALGISI, ÖZ SAYGU VE ÖZ YETERLİLİĞİN EBEVYN TUTUMU VE AKRAN KABULÜ İLE İLİŞKİSİ
Pınar BAYHAN, Nur Sena ÖZ……...34-53

OKUL ÖNCESİ DÖNEM YAŞANTI ODAKLI YABANCI DİL EDİNİMİ PROGRAMI (YOYDEP) KAZANIMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ
Banu USLU, Aysel ÇAĞDAŞ……54-69

OKUL ÖNCESİ EĞİTİMDE KALİTE: ANNELERİN GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ
Ayşe Belgin AKSOY, Hurşide Kübra ÖZKAN…….70-84

YENİDOĞAN İŞİTME TARAMA PROGRAMI: NEDEN ÖNEMLİ VE NEREDEYİZ?
Nurdan CANKUVVET AYKUT……85-98

OKUL ÖNCESİ EĞİTİM: KURULSALLAŞMA, PROGRAM VE ÖĞRETMEN YETİŞTİRME SÜRECİ
Adalet KANDIR, Elçin YAZICI……..99-117

OKUL ÖNCESİ ÖĞRETMEN ADAYLARININ ÇOKKÜLTÜRLÜLÜK ALGILARININ İNCELENMESİ
Çağrı PEKÖZ, Burhan KÜLCÜ, Ayşe Işık GÜRŞİMŞEK……118-134

OKUL ÖNCESİ DÖNEM ÇOCUKLARININ HİKAYEDEKİ AKRANLARINA YÖNELİK GELİŞTİRDİKLERİ PROSOSYAL DAVRANIŞ ÖNERİLERİNİN İNCELENMESİ
Gizem ÖZER, Özcan DOĞAN……...135-158

ÇOCUK GELİŞİMİ BÖLÜMÜ LİSE ÖĞRENCİLERİNİN İYİMSERLİK DÜZEYLERİNİN SABIR VE EMPATİK EĞİLİM AÇISINDAN İNCELENMESİ
Nazan KAYTEZ, F. Abide GÜNGÖR AYTAR……159-175

OKUL ÖNCESİ EĞİTİMDEN YARARLANAN ALTI YAŞ ÇOCUKLARINDA ÖZERKLİK ALGISI
Gözde YILMAZ, Sevinç ÖLÇER……...176-207

OKUL ÖNCESİ DÖNEM ÜSTÜN YETENEKLİ VE NORMAL GELİŞİM GÖSTEREN ÇOCUĞU OLAN AİLELERİN ÜSTÜN YETENEKLİ ÇOCUKLARA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ
Cansu BOZAN DENİZ, Zeynep KURTULMUŞ……...208-230

OKUL ÖNCESİ ÖĞRETMENLERİNİN GÖÇMEN ÇOCUKLARIN EĞİTİM SORUNLARI HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ
Sırma AYDIN, Zeynep KURTULMUŞ…….231-250

HASTANEYE YATMA DENEYİMİ OLAN VE OLMAYAN 5-6 YAŞ ÇOCUKLARININ DOKTOR, HEMŞİRE VE HASTANE ALGILARININ İNCELENMESİ
Z. Fulya TEMEL, Kübra KANAT, K. Büşra KAYNAK EKİCİ, Firdevs CANBERİ…...251-278

CONTENTS

INVESTIGATING CHILDREN'S PERCEPTIONS TOWARD THEIR PARENTS AND MOTHER-CHILD INTERACTION IN TERMS OF GENDER ROLES
Pınar BAĞÇELİ KARAMAN, Betül ARABACIOĞLU……..…1-16

THE RIGHT TO PLAY: PLAY MORE!
Özgün UYANIK AKTULUN, Münevver CAN YAŞAR, Nezahat H.KARACA, Tuğçe AKYOL, Fatma Betül ŞENOL, Ümit Ünsal KAYA……..17-33

RESEARCH OF RELATIONS BETWEEN SELF PERCEPTION, PARENTAL ATTITUDES AND PEER ACCEPTANCE OF CHILDREN BETWEEN AGES 3 TO 6 YEARS
Pınar BAYHAN, Nur Sena ÖZ……...34-53

THE ASSESSMENT OF LEARNING OUTCOMES OF LIFE-FOCUSED FOREIGN LANGUAGE ACQUISITION PROGRAM (LFFLAP)
Banu USLU, Aysel ÇAĞDAŞ…….54-69

QUALITY IN PRE-SCHOOL EDUCATION: INVESTIGATION OF MOTHERS' VIEWS
Ayşe Belgin AKSOY, Hurşide Kübra ÖZKAN…….70-84

NEWBORN HEARING SCREENING PROGRAM: WHY IS IMPORTANT AND WHERE ARE WE?
Nurdan CANKUVVET AYKUT……85-98

PRESCHOOL EDUCATION: INSTITUTIONALIZATION, PROGRAM AND TEACHER TRAINING PROCESS
Adalet KANDIR, Elçin YAZICI……...…99-117

INVESTIGATING EARLY CHILDHOOD TEACHER CANDIDATES' PERCEPTIONS ON MULTICULTURALISM
Çağrı PEKÖZ, Burhan KÜLCÜ, Ayşe Işık GÜRŞİMŞEK……118-134

INVESTIGATION OF THE PROSOCIAL BEHAVIORS SUGGESTED BY PRE-SCHOOL CHILDREN TOWARDS THEIR PEERS' EXPERIENCES IN STORIES
Gizem ÖZER, Özcan DOĞAN…….....135-158

ANALYSIS OF LEVEL OF OPTIMISM AMONG HIGH SCHOOL STUDENTS FROM THE DEPARTMENT OF CHILD DEVELOPMENT IN TERMS OF PATIENT AND EMPATHIC TENDENCY
Nazan KAYTEZ, F. Abide GÜNGÖR AYTAR……..159-175

PERCEPTION OF AUTONOMY IN CHILDREN AGED SIX YEARS OLD ATTENDING PRESCHOOL EDUCATION
Gözde YILMAZ, Sevinç ÖLÇER……...176-207

INVESTIGATION ON THE VIEW OF FAMILIES WITH GIFTED CHILDREN AND SHOWING NORMAL DEVELOPMENT IN THE PRE-SCHOOL PERIOD IN REGARD TO GIFTED CHILDREN
Cansu BOZAN DENİZ, Zeynep KURTULMUŞ……...208-230

INVESTIGATION ON PRE-SCHOOL TEACHERS' VIEWS ON THE EDUCATIONAL PROBLEMS OF MIGRANT CHILDREN
Sırma AYDIN, Zeynep KURTULMUŞ…….231-250

THE INVESTIGATION OF HOSPITALIZED AND NON-HOSPITALIZED 5-6 AGED CHILDREN'S PERCEPTIONS OF DOCTOR, NURSE AND HOSPITAL
Z. Fulya TEMEL, Kübra KANAT, K. Büşra KAYNAK EKİCİ, Firdevs CANBERİ…...251-278

TAKDİM

Kıymetli okuyucular;

Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi yirmi ikinci yılının 5. Uluslararası Okul Öncesi Eğitim Kongresi Özel Sayısı'nı bilim camiasına sunmaktan gurur duymaktadır. 5. Uluslararası Okul Öncesi Eğitim Kongresi 18-21 Ekim 2017 tarihlerinde Gazi Üniversitesi ev sahipliğinde "Her çocuk için güçlü başlangıç: Erken çocuklukta kültürel çeşitlilik ve kapsayıcı eğitim" teması ile gerçekleştirilmiştir. Bu kapsamda erken çocukluk sınıflarında ortaya çıkan çeşitlilik (göçmen çocuklar, özel gereksinimli çocuklar) neticesinde kapsayıcı eğitim ana konusu üzerinde durulmuştur, tüm çocuklara eşit eğitim olanakları sağlanmasının önemi vurgulanmıştır. Erken çocukluk sınıflarında eşitlik ve çeşitliliği temin etmenin, tüm çocukların gereksinimlerini karşılamaya yönelik hizmetleri sağlamakla mümkün olabileceği belirtilmiştir. Bu bağlamda kongremizde ayrım olmaksızın hizmetlerden yararlanma ve hizmet kalitesi açısından eşitlik konusu tartışılmış; kapsayıcılık ve eşitlik, eğitim programları, öğretmen ve eğitim ortamları boyutları ile ele alınmıştır.

Kongre kapsamında 430'u dinleyici olmak üzere toplam 875 kişi kayıt yaptırmış ve 428 bildiri sunulmuştur. Kongrede davetli konuşmalar, paneller, çalıştaylar ve paralel oturumlarda erken çocukluk eğitimi çok boyutlu olarak ele alınmış, sorunların tespiti ve çözüm önerilerinin sunulması amacıyla tartışmalar yürütülmüştür.

Kongrede üç gün boyunca her gün iki davetli konuşmacı değerli bilgi birikimlerini ve araştırmalarını paylaşmışlardır. Davetli konuşmaları takiben gerçekleşen panellerde ilk gün akademisyenlik nitelikleri, ikinci gün ise okul öncesi kaynaştırma sınıflarında öğretmenlik temaları ele alınmıştır. Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi 5. Uluslararası Okul Öncesi Eğitim Kongresi Özel Sayısı aracılığı ile oturumlarda sunulan ve dergimizde yayınlanmak üzere kör hakemlik sürecinden geçen on dört sözlü bildiriyi siz kıymetli okuyucularımıza ulaştırmaktayız.

Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi 5. Uluslararası Okul Öncesi Eğitim Kongresi Özel Sayısı editörü olarak, başta davetli konuşmacılarımız ve panelistlerimiz olmak üzere kongremize katkı sağlayan tüm akademisyenlerimize, bu sayıda yayınlanan bildirilerin değerlendirilmesi sürecinde katkıları olan tüm hakemlerimize ve makalelerin yayınlanması sürecinde desteğini esirgemeyen Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi'nin kıymetli ekibine teşekkür ederiz.

Bu özel sayının başta okul öncesi eğitim alan yazınına katkı sağlamasını umarak siz değerli okuyucuların ilerideki sayılarda katkılarını bekliyoruz.

Prof. Dr. Z. Fulya TEMEL

ÇOCUKLARIN ANNE-BABALARINA YÖNELİK ALGILARI İLE ANNE-ÇOCUK ETKİLEŞİMİNİN CİNSİYET ROLLERİ AÇISINDAN İNCELENMESİ*

Pınar BAĞÇELİ KAHRAMAN**
Betül ARABACIOĞLU***

ÖZ

Bu araştırmada okul öncesi dönem çocuklarının anne-babalarına yönelik algılarının ve annelerin görüşleri ile anne-çocuk etkileşiminin cinsiyet rolleri bağlamında incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda çocukların cinsiyete göre anne babalarına yönelik algılarının ve anne-çocuk etkileşiminin değişip değişmediği belirlenmeye çalışılmıştır. Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden Genel Tarama Modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu tesadüfî örnekleme yoluyla seçilen Bursa ili merkez ilçelerine bağlı anasınıfına devam eden 100'ü kız, 100'ü erkek olmak üzere toplam 200 çocuk ve anneleri oluşturmaktadır. Araştırmada, demografik bilgi formu ile çocukların aile algılarını belirlemek amacıyla Aytekin ve ark. (2016) tarafından oluşturulan Çocuk Gözüyle Anne-Baba Soru Formu'ndan yararlanılarak oluşturulmuş Çocukların Anne-Babalarına Yönelik Algıları Görüşme Formu ve anne-çocuk etkileşiminin cinsiyet rolleri çerçevesinde incelenmesi amacıyla araştırmacılar tarafından oluşturulan Anne Anket Formu kullanılmıştır. Çocuklarla bireysel görüşme yapılmış, annelere ise anketler gönderilmiştir. Araştırmada elde edilen veriler, betimsel analiz ile çözümlenmiştir. Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre; çocukların çoğunluğu annenin yemek yaptığını; babanın ise işe gittiğini ifade etmişlerdir. Kız ve erkek çocuklarının çoğunluğu anneleriyle park/lunapark ve gezmeye gittiklerini; babalarıyla ise market/ pazar ve park/lunaparka gittiklerini ifade etmişlerdir. Ayrıca, anneler çocuklarının farklı cinsiyetten oyuncakla oynamalarına izin verdiklerini belirtmiş olsalar bile, çocukların cinsiyete uygun oyuncaklarla oynadığı belirlenmiştir. Kız ve erkek çocuğa sahip olan annelerin çocuklarından vatana, millete yararlı bir insan olmasını, insanlara saygılı davranmasını ve onları sevmesini istemektedir Araştırma sonucunda; çocukların anne-babalarını toplumsal cinsiyet rolleri çerçevesinde geleneksel bir algıda düşündükleri belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Cinsiyet, cinsiyet rolleri, anne çocuk etkileşimi, anne baba algısı

* Bu çalışma 5. Uluslararası Okul Öncesi Eğitim Kongresi'nde sunulmuştur.

** Dr. Öğr. Üyesi, Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi ABD. pinarbag@uludag.edu.tr

*** Milli Eğitim Bakanlığı Nar Taneleri Anaokulu, Kilis, betularabacioglu@gmail.com

Makalenin Geliş Tarihi: 05.02.2018 Kabul Tarihi: 06.06.2018

INVESTIGATING CHILDREN'S PERCEPTIONS TOWARD THEIR PARENTS AND MOTHER-CHILD INTERACTION IN TERMS OF GENDER ROLES

ABSTRACT
Within this research it is aimed to examine the perceptions of preschool children toward their parents and the views of mothers together with mother-child interaction in terms of gender roles. For this purpose it was attempted to determine whether the child perceptions and mother-child interactions change according to sex. The reseach group include 100 female and 100 male totally 200 children who attend preschool classes in Bursa central counties which were chosen by random sampling method. Within the research in order to determine the perceptions of the children demographic information form and Interview Form of the Perceptions of Children Toward Their Parents which was created benefitting from Parent Question Form Through Children's Eyes which was formed by Aytekin, et al. (2016) was used together with Mother Questionnaire Form which was formed by researchers in order to examine mother-child interaction within the frame of gender roles. The children were interviewed individually and the mothers were sent questionnaires. The data obtained in the research were analyzed by descriptive analysis. According to the results obtained from the research most of the children stated that mothers cooked and the fathers went to work. In addition, although the mothers stated that they let their children play with the toys of the opposite sex, they expressed that they played with the toys appropriate for their own sex. As a result of the research it was determined that the children consider their parents in a traditional perception within the frame of gender roles.

Key Words: Gender roles, sex, child

GİRİŞ

Cinsiyet (sex), kişinin kadın ya da erkek olarak gösterdiği, fizyolojik, genetik, anatomik, hormonal ve biyolojik özellikleri içinde barındıran bedensel özelliklerinin bütünü olarak tanımlanmaktadır (Charlesworth, 2011; Çetin, 2016; San Bayhan ve Artan, 2011; Ünlü, 2013). Toplumsal cinsiyet (gender) ise kültür ve toplumsallaşma süreci ile kazanılan kadın ve erkek olma özelliklerini ifade etmektedir (Altınova ve Duyan, 2013). Her toplumda cinsiyete özgü olarak bulunan rol algısı anne babanın tutumlarını, sosyal etkileşim kurarak çocuğa aktarmasıyla gerçekleşmektedir. Çocuk doğduğu andan itibaren sosyal bir yaşama başlamakta ve anne-baba ya da kendisine bakan bir başka kişiyle ilk sosyal ilişkilerini kurmaktadır. Anne ve baba, annelik ve babalığa ilişkin rol model olarak çocuğun zihninde anne ve babalık rollerini oluşturmaktadır. Dolayısıyla aile, çocuğun cinsiyete ilişkin rolleri tanımasını ve bu rolleri içselleştirmesini sağlayan ilk ortamdır (Aydın, 2000; Aytekin, Artan, Bencik Kangal, Çalışandemir, Özkızıklı, 2016; Bayhan ve Artan, 2007; Vaizoğlu, 2008).

Çocukların kendi cinsiyetlerine uygun özellikleri öğrenmelerinde oyun ve oyuncakların da önemi büyüktür. Çocuklar, sosyo-ekonomik grupları ne olursa olsun, cinsiyetlerine uygun oyun ve oyuncakları tercih etmektedirler. Sweet (2013)'in oyuncak sektöründe yaptığı araştırma sonucunda da oyuncak sektöründe sadece cinsiyete yönelik oyuncakların satışının arttığı da ifade edilmektedir (Weisgram, Fulcher, Dinella, 2014). Dolayısıyla oyuncak sektörü de dolaylı olarak çocukları cinsiyetlerine yönelik oyuncak tercih etmelerinde etkili olmaktadır. Dolayısıyla çocukların oyun, oyun arkadaşı ve oyuncak tercihleri toplumsal cinsiyet rolleri ile ilişkili olmaktadır (Alexander, Wilcox ve Woods, 2009; Cherney, Kelly-Vance, Glover, Ruane ve Ryalls, 2003; Freeman, 2007; Güder ve Alabay, 2016; Hill ve Flom, 2007; Yörükoğlu, 2010).

Toplumsal cinsiyetin çocuklarda gelişimini açıklayan farklı bakış açıları bulunmaktadır. Bu bakış açılarından biri olan Bandura, çocukların yeni davranışları, çevrelerindeki kişileri gözlemleyerek öğrendiklerini ve taklit ettikleri davranışlar ödüllendirildiği takdirde de davranışı içselleştirme yoluna gittiklerini ifade etmektedir. Aynı şekilde çocuk, kendi cinsiyetine uygun davranıştan ödül alıyorsa, bu davranışı taklit etmeye devam etmektedir. Ayrıca medya gibi çevresel faktörler de çocukların tercihlerini etkilemektedir. Böylece erkek çocuk erkek olmayı, kız çocuk da kadın olmayı öğrenmektedir (Berk, 2003; Cherney & Dempsey, 2010; Kail, 2004; Ülken, 2011). Yapılan araştırmalar da, anne-babaların çocuklarının cinsiyete özgü davranışlarını etkilediğini ve anne ve babaların genellikle farkında olsalar da olmasalar da çocuklarının cinsiyetlerine uygun özellikler göstermelerini beklediklerini göstermektedir (Freeman, 2007; Yağan Güder ve Güler Yıldız, 2016; Tenenbaum ve Leaper, 2002). Chang, Sandhofer, Brown (2011) da yaptığı araştırma sonucunda; ebeveynlerin matematikte daha üstün olmaları için erken dönemde sadece erkek çocuklarının sayı temelli dil becerilerini desteklediklerini belirtmektedir.

Sosyal Cinsiyet Şema Kuramına (Bem, 1981) göre ise, zihinde günlük davranışları organize etmek için şemalar bulunmaktadır. Cinsiyet rollerine ilişkin olan şemalar çocukların kız ve erkek rollerine uygun olan bilgilerini içermektedir. Bunun sonucu olarak çocuklar, zihinlerinde kız ve erkek özelliklerine ilişkin şemaları oluşturmakta ve kendi cinsiyetine uygun olan rolü sorular yoluyla benimsemeye çalışmaktadırlar (Başal, 2012). Cinsiyet Şema Kuramına göre; çocuklar öncelikle davranışın, aktivitenin ya da nesnenin kıza mı yoksa erkeğe mi özgü olduğuna karar vermektedirler. Çocuklarda gözlenen kalıplaşmış inanışlar ya da etkinlik tercihleri, onların cinsiyet şema düşüncesine fazlasıyla sahip olduğunu göstermektedir (Berk, 2003; Kail, 2004).

Türkiye'de yapılan çalışmalar incelendiğinde; çocukların cinsiyet rollerine yönelik olarak yapılan çalışmaların genellikle cinsiyet kalıpyargıları, öykü ve/veya masal kitaplarında cinsiyet rollerinin incelenmesi, meslek seçimleri, oyun ve oyuncak tercihleri ile ilgili olduğu görülmüştür (Adak Özdemir ve Ramazan, 2012; Kahraman ve Başal, 2011; Çetin Gündüz ve Tarhan, 2017; Güney, 2012; Ünlü, 2012). Aytekin, ve arkadaşlarının (2016) yaptıkları çalışmada çocukların anne-baba algısı incelediği belirlenmiştir. Yağan Güder ve Güler Yıldız (2016) da yaptıkları araştırmada ailenin kalıpyargısallık üzerindeki etkisini incelemiştir. Ancak çocukların anne-baba algısı ile anne-çocuk arasındaki etkileşimi de içine alan bir araştırmaya rastlanmamıştır. Bu araştırmada da okul öncesi dönem çocuklarının anne-babalarına yönelik algılarının ve annelerin görüşleri ile anne-çocuk etkileşiminin cinsiyet rolleri bağlamında incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda cinsiyetine göre çocukların anne babalarına yönelik algılarının, oyuncak tercihlerinin ve anne-çocuk etkileşiminin değişip değişmediği de belirlenmeye çalışılmıştır.

YÖNTEM

Bu çalışma okul öncesi dönem çocuklarının anne-babalarına yönelik algılarının ve annelerin anne-çocuk etkileşimine ilişkin görüşlerinin cinsiyet rolleri çerçevesinde belirlenmesine yönelik olarak yapılan betimsel bir araştırmadır.

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu tesadüfî örnekleme yoluyla seçilen Bursa ili merkez ilçelerine bağlı yedi farklı ilkokul bünyesindeki 15 anasınıfına devam eden 100'ü kız, 100'ü erkek olmak üzere toplam 200 çocuk ve bu çocukların anneleri oluşturmaktadır.

Tablo 1. Çocukların cinsiyet durumlarına göre demografik özellikleri

Demografik Bilgiler		Cinsiyet			
		Kız		Erkek	
		f	%	f	%
Anne Eğitim Düzeyi	İlkokul	11	11	14	14
	Ortaokul	15	15	16	16
	Lise	36	36	40	40
	Önlisans	13	13	10	10
	Üniversite	25	25	20	20
	Toplam	100	100	100	100
Anne Meslek	Ev hanımı	48	48	63	63
	Memur	11	11	7	7
	Öğretmen	9	9	8	8
	Teknisyen	7	7	2	2
	Satış elemanı	5	5	2	2
	Muhasebe	5	5	2	2
	Serbest meslek	4	4	4	4
	Tekstil	-	-	4	4
	İlahiyat	2	2	1	1
	Bankacı	-	-	2	2
	Gıda işletmecisi	-	-	2	2
	Diğer: (iktisat, esnaf, kasiyer, mühendis, terzi, halkla ilişkiler, hemşire, yönetici, bankacı)	9	9	-	-
	Diğer: (yönetici, aşçı, modelist)	-	-	3	3
	Toplam	100	100	100	100

Çalışma grubunu oluşturan kız çocukların %63'ünün, erkek çocukların %48'inin annesi ev hanımıdır. Kız çocukların %11'inin ve erkek çocukların %97'sinin annesi personeldir. Kız çocukların %8'inin, erkek çocukların %9'unun annesi ise öğretmendir. Ayrıca kız çocukların %11'inin, erkek çocukların %14'ünün annesi ilkokul mezunudur. Kız çocukların %15'inin, erkek çocukların 16'sının annesi ortaokul mezunudur. Kız çocukların %36'sının, erkek çocukların %40'ının annesi lise mezunudur. Kız çocukların %13'ünün, erkek çocukların %10'unun annesi ön lisans mezunudur. Kız çocukların %25'inin, erkek çocukların %20'sinin annesi üniversite mezunudur.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada, demografik bilgi formu ile çocukların aile algılarını belirlemek amacıyla Aytekin, Artan, Bencik-Kangal, Çalışandemir ve Özkızıklı (2016) tarafından oluşturulan Çocuk Gözüyle Anne-Baba Soru Formu'ndan yararlanılarak oluşturulmuş Çocukların Anne-Babalarına Yönelik Algıları Görüşme Formu ve anne-çocuk etkileşiminin cinsiyet rolleri çerçevesinde incelenmesi amacıyla araştırmacılar tarafından oluşturulan Anne Anket Formu kullanılmıştır.

Çocukların Anne-Babalarına Yönelik Algıları Görüşme Formunda, çocukların anne-babalarına yönelik algılarını belirlemek amacıyla dört açık uçlu soru ile annelerin görüşleriyle çocukların oyun ve oyuncak tercihlerini karşılaştırabilmek amacıyla iki açık uçlu soru olmak üzere toplam sekiz açık uçlu soru yer almaktadır. Hazırlanan anket formları iki uzmanın görüşüne sunulmuştur. Oluşturulan formlar iki anneye ve bu annelerin çocuklarına uygulanmıştır. Uygulama sonucunda anketlere son şekli verilmiştir.

Uygulama

Anne ve çocuk arasındaki etkileşimini cinsiyet rolleri bağlamında değerlendirebilmek amacıyla oluşturulan Anne Anket Formu, üç açık uçlu ve dört kapalı uçlu sorudan oluşmaktadır. Çocuklarla bireysel görüşme yapılmış, annelere ise anketler gönderilmiştir.

Verilerin Analizi

Araştırmadan elde edilen veriler, betimsel analiz ile çözümlenmiştir. Betimsel Analizde; elde edilen veriler daha önceden belirlenen temalara göre özetlenip yorumlanmaktadır (Büyüköztürk, Çakmak, Akgün, Karadeniz, ve Demirel, 2014). Araştırma kapsamında betimsel analiz dört aşamada gerçekleştirilmiştir. İlk aşamada verilerin analizi için bir çerçeve tablo oluşturulmuştur. İkinci aşamada bu çerçeve tabloya veriler işlenmiştir. Üçüncü aşamada verilerin tanımlanmış ve çarpıcı özelliklerini yansıtmak amacıyla doğrudan alıntılara yer verilmiştir. Son aşamada ise bulgular yorumlanmaya çalışılmıştır. Araştırmanın verileri iç güvenirliği artması için araştırma grubunda yer alan iki araştırmacı tarafından tekrar, ayrı ayrı kodlanmış ve daha sonra analizler arasındaki tutarlılığı incelemek üzere iki araştırmacı bir araya gelmiştir. İki araştırmacı tarafından kodlanan verilerin tutarlığı görüş birliği/ (görüş ayrılığı + görüş birliği) formülü kullanılarak hesaplanmıştır (Miles ve Huberman, 1994). İki araştırmacı arası genel uyuşma katsayısı .95 olarak belirlenmiştir. Uyuşma katsayısının .70 veya üzerinde olması yeterli görüldüğünden, araştırmanın yüksek bir iç güvenirliğe sahip olduğu söylenebilir (Miles ve Huberman, 1994). Araştırmacılar tarafından elde edilen veriler frekans ve yüzde halinde tablolaştırılarak verilmeye çalışılmıştır.

BULGULAR ve YORUM

Tablo 2. Çocukların "Anne ne yapar?" sorusuna verdikleri cevaplara ilişkin istatistiki bilgiler

	Kız		Erkek	
Yanıtlar	*f*	%	*f*	%
Yemek Yapar	36	28.34	40	27.97
Temizlik Yapar	25	19.68	22	15.38
Çocuklarına bakar, onları sever.	17	13.38	24	16.78
Ev İşi Yapar	14	11.02	17	11.89
Olumlu Duygusal Özellik (iyi, sevimli)	9	7.1	2	1.4
Kadındır	5	3.94	7	4.9
Bulaşık Yıkar	5	3.94	14	9.79
Bizi doğurandır	3	2.36	4	2.8
İşe gitme/meslek	3	2.36	3	2.1
Ev Hanımıdır	3	2.36	1	0.7
Diğer	7	5.51	9	6.3
Toplam	127	100	143	100

Araştırmadan elde edilen bulgulara göre; "Anne ne yapar?" sorusuna kız çocuklarının %28.34 oranında (f=36) ve erkek çocuklarının %27.97 oranında (f=40) "yemek yapar"; kız çocuklarının %19.68 oranında (f=25) ve erkek çocuklarının da %15.38 oranında "temizlik yapar" yanıtını vermiştir. Yine Tablo 2'de kız çocuklarının %13.38 oranında (f=17) ve erkek çocuklarının %16.78 oranında (f=24) "çocuklarına bakar, onları sever" ; kız çocuklarının %11.02 ve erkek çocuklarının %11.89 oranında "ev işlerini yapar" cevabını verdiği görülmektedir. Bu cevaplar dışında kız çocukları %5.51 oranında "pazara gider, çocuklarını korur, güzeldir, gezmeyi sever, telefonla konuşur, bizi düşünür, ayrı kalmak istemediğim, ders çalışır, çocuklarının istediğini alır; erkek çocukları ise %6.3 oranında "çocuğunu koruyan, güzel biri, benimle oynar, anneannenin kızı, babamın dediğini yapan, herkese nazik olan, sözünü dinlememiz gerekir" yanıtlarını vermişlerdir. Verilen cevaplar incelendiğinde; genel olarak çocukların annelerini evde işleri yapan kişi olarak gördükleri, dolayısıyla anneliğe ilişkin rol algısı geliştirdikleri söylenebilir.

Tablo 3. Çocukların "Baba ne yapar?" sorusuna verdikleri cevaplara ilişkin istatistiki bilgiler

	Kız		Erkek	
Yanıtlar	*f*	%	*f*	%
İşe gider	67	50.38	75	58.14
Para kazanır	15	11.28	9	6.98
Güçlüdür	8	6.02	3	2.33
Erkektir	4	3.01	6	4.65
Çocuklarının istediğini alır.	4	3.01	5	3.88
Kızgın/Serttir	3	2.26	-	-
TV/maç izler, tablet, bilgisayar oynar.	3	2.26	5	3.9
Bizi korur	2	1.5		
Yardım eder	2	1.5	3	2.33
Bizi sever.	2	1.5	2	1.55
Uyur/Oturur	2	1.5	-	-
Çalışkandır	2	1.5	-	-
Kahveye gider	2	1.5	-	-
Araba kullanır	-	-	5	3.88
Bizimle oynar	-	-	4	3.1
Gezmeye götürür	-	-	2	1.55
Diğer	17	12.78	10	7.75
Toplam	133	100	129	100

Tablo 3'te görüldüğü gibi; "Baba ne yapar?" sorusuna; kız çocuklarının %50.38 (f=67) oranında ve erkek çocuklarının %58.14 (f=75) oranında "işe gider" yanıtını vermişlerdir. Kız çocuklarının %11.28 (f=15) oranında ve erkek çocuklarının %6.98 (f=9) oranında ise "para kazanır" şeklinde soruyu cevaplamışlardır. Ayrıca kız çocukları %12.78 oranında "kahveye gider, bizi dinler, yorulduğunda bizimle oyun oynayamaz, babaannenin oğlu, yemek yapar, annemizin kocası, büyük birisidir, çocuğuna saygılı davranır, annelere temizlikte yardım eder, namaza gider, hastaneye götürür, telefonda bir şeylere bakar, yorulur, yemek için gelir, tamir eder, abim ile oynar, her şeyi yapar"; erkek çocuklarının %7.75'i ise " kabadır, tamir eder, bizi korur, evladına bakar, geç kalan kişi, kahveye gider, çay içer, para verir, sağlığımızı düşünür, ya kendini düşünür ya homurdanır" şeklinde cevaplar vermişlerdir. Çocukların genel olarak "Baba ne yapar?" sorusuna erkeklere özgü olarak nitelendirilen davranışlara ilişkin cevaplar verdikleri söylenebilir.

Tablo 4. Çocukların "Annen ile en çok nereye gidersin?" sorusuna verdikleri cevaplara ilişkin istatistiki bilgiler

	Kız		Erkek	
Yanıtlar	*F*	%	*f*	%
Park/lunapark	26	24.07	31	26.96
Gezme	23	21.30	16	13.91
Akraba/misafirlik/arkadaşlarıma	17	15.74	16	13.91
Market/Pazar	17	15.74	31	26.96
Çarşı/alışveriş	9	8.33	8	6.96
Okul	7	6.48	4	3.48
Dondurmacı	2	1.85	-	-
Hastane	2	1.85	-	-
Hiçbir yer	-	-	2	1.14
Diğer: (kütüphane, gün, hiçbir yer, babamın iş yeri, işe)	5	4.63	-	-
Diğer: (hastane, babamın iş yerine, piknik, deniz, bisiklet sürme, otopark, hayvanat bahçesi)	-	-	7	6.09
Toplam	108	100	115	100

Tablo 4'te görüldüğü gibi; "Annen ile en çok nereye gidersin?" sorusuna; kız çocuklarının % 24.07 (f=26) oranında ve erkek çocuklarının % 26.96 (f=31) oranında "Park/lunapark" yanıtını vermişlerdir. Kız çocuklarının % 21.30 (f=23) oranında ve erkek çocuklarının % 13.91 (f=16) oranında ise "Gezme" şeklinde soruyu cevaplamışlardır. Kız çocuklarının % 15.74 (f=17) oranında ve erkek çocuklarının % 13.91 (f=16) oranında "Akraba/misafirlik/arkadaşlarıma" yanıtını vermişlerdir. Kız çocuklarının % 15.74 (f=17) oranında ve erkek çocuklarının % 26.96 (f=31) oranında ise "Market/Pazar" şeklinde soruyu cevaplamışlardır. Kız çocuklarının % 8.33 (f=9) oranında ve erkek çocuklarının % 6.96 (f=8) oranında "Çarşı/alışveriş" yanıtını vermişlerdir. Ayrıca kız çocukları % 4.63 oranında "kütüphane, gün, hiçbir yer, babamın iş yeri, işe giderim"; erkek çocuklarının % 6.09'u ise "hastane, babamın iş yerine, piknik, deniz, bisiklet sürme, otopark, hayvanat bahçesi" şeklinde cevaplar vermişlerdir.

Tablo 5. Çocukların "Baban ile en çok nereye gidersin?" sorusuna verdikleri cevaplara ilişkin istatistiki bilgiler

	Kız		Erkek	
Yanıtlar	*F*	%	*f*	%
Market/ Pazar	26	23.42	22	19.82
Park/lunapark	25	22.52	15	13.51
Gezme/araba ile gezme	21	18.92	9	6.31
İş yeri	11	9.91	21	18.92
Deniz/ piknik/çiftlik/bisiklet sürme/dışarıda yemek/ hayvanat bahçesi	10	9.01	8	7.21
Oyuncakçı/alışveriş	4	3.60	11	9.91
Okul	3	2.70	2	1.80
Akraba	3	2.70	7	6.31
Hiçbir yer	-	-	3	2.70
Sinema	2	1.80	2	1.80
Hastane	2	1.80	-	-

Diğer: (at binme, pazar, spor salonu, çarşı)	4	3.60	-	-
Diğer: (Cuma namazı, kuş bakma, playstation oynama, maç izleme, lunapark, arkadaşlarına, çarşı, eğlenme, yürüyüş.)	-	-	9	8.11
Toplam	111	100	111	100

Tablo 5'te görüldüğü gibi; "Baban ile en çok nereye gidersin?" sorusuna; kız çocuklarının % 23.42 (f=26) oranında ve erkek çocuklarının 19.82% (f=22) oranında "Market/ Pazar" yanıtını vermişlerdir. Kız çocuklarının % 22.52 (f=25) oranında ve erkek çocuklarının % 13.51 (f=15) oranında ise "Park/lunapark" şeklinde soruyu cevaplamışlardır. Kız çocuklarının % 18.92 (f=21) oranında ve erkek çocuklarının % 6.31 (f=9) oranında "Gezme/araba ile gezme" yanıtını vermişlerdir. Kız çocuklarının % 9.91 (f=11) oranında ve erkek çocuklarının % 18.92 (f=21) oranında ise "İş yeri" şeklinde soruyu cevaplamışlardır. Kız çocuklarının % 9.01 (f=10) oranında ve erkek çocuklarının % 7.21 (f=8) oranında "Deniz/ piknik/çiftlik/bisiklet sürme/dışarıda yemek/ hayvanat bahçesi" yanıtını vermişlerdir. Ayrıca kız çocukları % 3.60 oranında "at binme, pazar, spor salonu, çarşı"; erkek çocuklarının % 8.11'i ise "Cuma namazı, kuş bakma, playstation oynama, maç izleme, lunapark, arkadaşlarına, çarşı, eğlenme, yürüyüş" şeklinde cevaplar vermişlerdir.

Tablo 6. Kız çocuklarına ve annelerine göre en sevilen oyuncaklar

En sevdiği oyuncak	Kız Çocukları		Anneleri	
	f	%	*f*	%
Bebek	27	20.94	68	29.31
Barbie	25	19.4	8	3.45
Oyuncak hayvan	14	10.85	8	1.29
Elsa	13	10.1	0	0
Miniş	10	7.75	0	0
Mutfak eşyaları	8	6.2	30	9.05
Araba, tren	3	2.33	3	1.29
Kıyafetler	2	1.55	2	0.86
Hello Kity	2	1.55	0	0
Lego	2	1.55	20	8.62
Oyun hamuru			10	4.31
Resim, Boyama malzemeleri			22	11.12
Yapboz			10	4.31
Cep telefonu, Tablet			8	2.57
Top			5	2.16
Jenga			3	1.29
Pony			2	0.86
Bisiklet			2	0.86
Doktor seti			2	0.86
Oyun kartları			3	1.29
Kitap			3	1.29
Diğer	23	17.83	23	9.91
Toplam	129	100	232	100

Tablo 6'da görüldüğü gibi; kız çocukların en sevdikleri oyuncakları çocuklar 129, anneleri ise 232 farklı şekilde cevaplamışlardır. Kız çocukları %20.94 oranında (f=27), anneler ise %29.31 oranında (f=68) en sevilen oyuncağın bebek olarak belirtmişlerdir. Kız çocukları %19.4 (f=25) oranında ikinci olarak sevdikleri oyuncağı Barbie olarak belirtirken, anneler %11.12 (f=22) oranında resim ve boyama malzemelerini çocuklarının çok sevdiğini belirtmişlerdir. Kız çocukları %17.83 oranında (f=23) sevdikleri oyuncakların, kanatlı periler, top, gardrop, bebek arabası, oyuncak arı, pamuğum, oyun hamuru, fil, Niloya evi, salıncak, Ninja kaplumbağalar, Barbie motoru olduğu şeklinde görüş bildirmişlerdir. Anneler ise %9.91 oranında (f=23) masal anlatma, tavla, satranç, strateji oyunları, zekâ oyunları, kule, minişler, çizgi film kahramanı oyuncakları, batman, örümcek adam, Ninja kaplumbağalar, oyuncak at, müzik dinler-oynar, anahtarlık, toka, eğitici oyuncaklar, yarış oyunları, ev, parfüm, kolonya, kızmabirader, denge oyunu, yarış oyuncaklarını çocuklarının sevdiklerini de belirtmişlerdir. Görüldüğü gibi kız çocuklar ile anneleri çocukların sevdikleri oyuncaklar konusunda genel olarak farklı görüşlere sahiptirler. Ayrıca Tablo 5'te de görüldüğü gibi Elsa gibi çizgi film karakterlerine ait oyuncaklar da çocuklar tarafından sıklıkla oynanmakta ve bebeklerden ayrı tutulmaktadır.

Tablo 7. Erkek çocuklarına ve annelerine göre en sevilen oyuncaklar

En sevdiği oyuncak	Erkek Çocukları		Anneler	
	F	%	f	%
Araba	50	35.56	80	32.9
Robot	14	10.37	8	3.29
Batman	7	5.2	2	0.82
Uzaktan kumandalı araba	6	4.4	2	0.82
Örümcek adam	5	3.7	5	2.17
Silah	5	3.7	12	4.94
Oyuncak hayvan	5	3.7	12	4.94
Futbolcu	4	2.96	4	1.65
Uçak	5	3.7	3	1.23
Tren	3	2.2	2	0.82
Direksiyon	2	2.2		
Kamyon	2	2.2	4	1.65
Otopark	2	2.2	2	0.82
Lego, blok			35	14.4
Top			21	8.64
Tablet			13	5.65
Puzzle			11	4.53
Satranç			4	1.65
Tamir oyuncakları			3	1.23
Tır			3	1.23
Boyama			2	0.82
Zeka oyuncakları			2	0.82
oyun hamuru			2	0.82
Tansformers			2	0.82
Kepçe			2	0.82
Diğer	25	18,5	19	7,82
Toplam	135	100	243	100

Tablo 7'de görüldüğü gibi; erkek çocukların en sevdikleri oyuncakları çocuklar 135, anneleri ise 243 farklı şekilde cevaplamışlardır. Erkek çocukları % 35.56 oranında (f=50), anneler ise %32.9 oranında (f=80) en sevilen oyuncağın araba olarak belirtmişlerdir. Erkek çocukları %10.37 (f=14) oranında ikinci olarak sevdikleri oyuncağı robot olarak belirtirken, anneler %12.76 (f=21) oranında legoyu çocuklarının çok sevdiğini belirtmişlerdir. Erkek çocukları %18,5 oranında (f=25) sevdikleri oyuncakların, asker, tank, okçuluk, lego, motosiklet, bilgisayar oyunu, topaç, Şimşek Mcqueen, inşaat, beybleyd, bloklar, telefon, çiftçi, bisiklet, zekâ oyuncağı, oyuncak ayı, kumandalı vinç, akülü araba, otobüs, örümcek adam arabası, uçan araba, robota dönüşen araba, savaşçı adam, gök kuşaklı kılıç, craft olduğu şeklinde görüş bildirmişlerdir. Anneler ise % 7.82 oranında (f=19) bowling, resim yapma, örümcek adam, artık materyaller, peluşlar, bisiklet, kılıç, iş makinaları, oyuncak ayı, akülü araba, okçuluk, kâğıt, makas, yapıştırıcı, paten, asker, oyuncak müzik aletleri, oyun kartları, oyun konsolunu çocuklarının sevdiklerini de belirtmişlerdir. Görüldüğü gibi erkek çocuklar ile anneleri çocukların sevdikleri oyuncaklar konusunda genel olarak farklı görüşlere sahiptirler. Ayrıca Tablo 7'de de görüldüğü gibi Batman, Örümcek Adam gibi çizgi film karakterlerine ait oyuncaklar da çocuklar tarafından beğenilerek oynanmaktadır.

Tablo 8. Annelerin çocuklarının diğer cinsiyete ait oyuncaklarla oynamalarına izin verme durumları

	Evet		Bazen		Hayır		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%
Kız	65	65	29	29	6	6	100	50
Erkek	34	34	51	51	15	15	100	50
Toplam	99	49.5	80	40	21	10.5	200	100

Tablo 8'de görüldüğü gibi; kız çocukların annelerinin % 65'inin "genellikle" ve erkek çocuk annelerinin % 51'inin ise "bazen" çocuklarının diğer cinsiyete ait oyuncaklarla oynamasına izin verdikleri saptanmıştır.

Tablo 9. Annelerin çocuklarının cinsiyetlerine göre çocuklarından beklentileri

Beklentiler	Kız		Erkek	
	f	%	f	%
Devletine milletine faydalı	38	10.3	42	10.5
İnsanlara saygılı ve sevgili	32	8.7	44	11
Özgüvenli	31	8.42	10	2.5
Kendi ayakları üzerinde durabilen	26	7.07	20	5
İyi bir iş/meslek	25	6.79	25	6.25
Ahlaklı	27	7.34	36	9
İnsanlara faydalı, yardımsever	23	6.25	26	6.5
Hayırlı bir evlat	22	5.98	22	5.5
Dürüst	20	5.43	22	5.5
İyi bir insan	18	4.89	13	3.25
İyi bir eğitim	13	3.53	15	3.75
Başarılı bir hayat	12	3.26	29	7.25
Sağlıklı	11	2.99	2	0.5
Vicdanlı, merhametli	10	2.72	21	5.25
Sevdiği meslek	10	2.72	13	3.25
Dinine bağlı	9	2.45	10	2.5
Çalışkan	9	2.45	12	3

Anne-babasına saygılı	6	1.63	8	2
İyi bir evlilik	4	1.09	0	0
İyi bir ebeveyn	4	1.09	2	0.5
Kendisini sevsin, kendine saygı göstersin	2	0.54	4	1
Diğer	16	4.35	24	6
Toplam	368	100	400	100

Tablo 9'de görüldüğü gibi; kız çocuğa sahip olan anneler % 10.3 (f=38) oranında ve erkek çocuğa sahip olan anneler 10.5 (f=42) oranında çocuklarından öncelikle vatana, millete yararlı bir insan olmasını beklemektedirler. Ayrıca kız çocuk annelerinin %8.7 (f=32) oranında ve erkek çocuk annelerinin %11 (f=44) oranında çocuklarının insanlara saygılı davranmasını ve onları sevmesini istemektedir. Görüldüğü gibi; anneler kız ve erkek çocuk gözetmeksizin öncelikle çocuklarının vatanına, milletine ve insanlara faydalı bireyler olmalarını istemektedirler.

TARTIŞMA, SONUÇ ve ÖNERİLER

Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre; "Anne ne yapar?" sorusuna kız ve erkek çocukların yemek yapar, temizlik yapar, çocuklarına bakar, onları sever, ev işlerini yapar cevaplarını verdikleri belirlenmiştir. "Baba ne yapar?" sorusuna ise kız ve erkek çocukları işe gider, para kazanır, güçlüdür gibi yanıtlar verdikleri saptanmıştır. Özdemir'in (2006) yaptığı çalışmada da çocukların sert olma ve güçlü olma özelliklerini erkek özellikleri olarak ifade ettikleri belirlenmiştir. Ayrıca yapılan bu çalışmaya paralel olarak Aytekin ve arkadaşları (2016), çocukların "Annen evde ne yapar?" sorusuna ev işi, yemek yapma ve bakım sağlama "Baban evde ne yapar?" sorusuna ise çoğunlukla TV izler, uyur/yatar ve bilgisayarla ilgilenir yanıtlarını verdiklerini belirtmektedirler. Moya, Expósito ve Ruiz (2000), cinsiyete ilişkin kalıpyargılar göz önünde bulundurulduğunda; kadının en önemli görevinin çocukları büyütmek ve erkeğin en önemli görevinin ise ailenin geçimini sağlamak olduğunu ifade etmektedir. Tezel Şahin (2011) de erkeklerin genel olarak ev işlerinde pasif olduklarını, evde dinlenme, televizyon izleme, tamirat yapma gibi işleri tercih ettiklerini belirtmektedir. Fulcher, Sutfin ve Patterson (2008) ebeveynlerin evdeki işleri paylaşmasının, çocukların cinsiyete yönelik tutumlarını olumlu yönde etkilediğini saptamışlardır. Yağan Güder ve Güler Yıldız (2016) da, babası evde sorumluluk alan çocukların, sorumluluk almayan çocuklara göre cinsiyete uygun roller konusunda daha az kalıp yargısal olduklarını belirlemiştir. Yapılan bu araştırmada annelerin yarısından fazlasının ev hanımı olduğu görülmektedir. Bu nedenle annelerin genellikle evde işlerini yapan, babaların ise işe giden olarak görüldüğü ve genellikle babaların ev işleri ile ilgilenmedikleri söylenebilir. Bu durum toplumdaki ataerkil aile tipinin ve geleneksel rollerin devam ettiği şeklinde de yorumlanabilir.

"Annen ile en çok nereye gidersin?" sorusuna; kız ve erkek çocuklarının çoğunluğu "Park/lunapark", "Gezme" ve "Akraba/misafirlik/arkadaşlarıma" yanıtını vermişlerdir. "Baban ile en çok nereye gidersin?" sorusuna ise; kız ve erkek çocuklarının çoğunluğu "Market/ Pazar", "Park/lunapark" yanıtını vermişlerdir. Görüldüğü gibi; çocukların anne ve babalarıyla gittikleri yerlerin öncelikleri farklı olduğu söylenebilir. Market/Pazar gibi evin ihtiyaçlarının giderilme görevi öncelikle babalara yüklenmektedir. Baban evde ne yapar? sorusuna verilen yanıtlarda olduğu gibi; para kazanma, evin ihtiyaçlarının karşılanması daha çok babaya yüklenmektedir. Aytekin ve arkadaşlarının (2016) yaptığı araştırma sonucunda ise çocukların anne ve babalarıyla en çok alışveriş merkezi ya da markete ve parka gittikleri belirlenmiştir.

Yapılan bu araştırma sonucunda; kız çocuklarının en sevdikleri oyuncakları kız çocukları ve anneleri bebek olarak belirtmişlerdir. Kız çocukları ikinci olarak sevdikleri oyuncağı Barbie olarak belirtirken; anneler, resim ve boyama malzemelerini çocuklarının çok sevdiğini ifade etmişlerdir. Erkek çocuklarının en sevdikleri oyuncakları erkek çocukları ve anneleri araba olarak belirtmişlerdir. Erkek çocukları ikinci olarak sevdikleri oyuncağı robot olarak belirtirken, anneler legoyu çocuklarının çok sevdiğini ifade etmişlerdir. Bu araştırma sonucuna paralel olarak, Adak Özdemir ve Ramazan (2012) çocukların, annelerin ve öğretmenlerin aklına gelen ilk iki oyuncağı sormuşlar ve erkek çocukların araba ve kız çocukların ise öncelikle bebek tercihinde bulunduklarını belirlemişlerdir. Güney (2012) de yaptığı araştırma sonucunda 5-6 yaş çocuklarının kendi cinsiyetlerine uygun oyuncak tercih etme eğiliminde olduğunu belirlemiştir. Bu durumun çocukların ve annelerin cinsiyete özgü oyuncaklar tercih etme eğiliminde olduklarını gösterdiği söylenebilir.

Kız çocukların annelerinin "genellikle" ve erkek çocuk annelerinin "bazen" çocuklarının diğer cinsiyete ait oyuncaklarla oynamasına izin verdikleri saptanmıştır. Yağan Güder ve Güler Yıldız (2016)'ın yaptığı araştırma sonucunda oyun ve oyuncaklara yönelik olarak kalıpyargısal davranmayan annelerin çocukları da oyun ve oyuncak tercihlerinde kalıpyargısal davranış göstermedikleri sonucuna ulaşılmıştır. Freeman (2007) ise, ebeveynlerin cinsiyet kalıpyargılarını reddetseler bile, çocuklarının karşı cinsiyete özgü oyun ve oyuncaklarla oynamalarını onaylamadıklarını belirlemişlerdir. Yapılan araştırmalar çocukların cinsiyetlerinin, tercih ettikleri oyuncakları seçmelerini etkilediğini, ebeveynlerin de çocuklarının bu seçimlerini büyük oranda etkilediğini göstermektedir (Adak Özdemir ve Ramazan, 2012; Alexander, 2006; Çelebi Öncü ve Ünlüer, 2012; Freeman, 2007; Kahraman ve Başal, 2011; Kuzu, 2015; Özyürek ve Erzurumluoğlu, 2016; Sülü, Özet ve Ayçiçek, 2012; Yıldız ve Kayılı, 2014). Dolayısıyla aile çocuğa rol model olmakta ve çocuğun yaşantısını şekillendirmesini sağlamaktadır.

Ayrıca kız çocukların Elsa gibi çizgi film karakterlerine ait oyuncaklarla ve erkek çocukların Batman, Örümcek Adam gibi çizgi film karakterlerine ait oyuncaklarla oynadıkları da bu araştırma sonucunda belirlenmiştir. Oyuncak seçimlerinin kız ve erkek çocuklara göre farklılaşmasının nedenlerinden birinin de oyuncak reklamlarının cinsiyet özelliği taşıması olabilir. Çünkü reklamlar üzerine yapılan araştırmalar, reklamlardaki oyuncakların cinsiyet özellikleri taşıdığı, erkek çocuklara yönelik olarak aksiyon oyuncaklarının, inşaat oyuncaklarının; kız çocuklara yönelik olarak ise bebeklerin ön planda olduğunu göstermektedir (Panarese, 2015; Yağan Güder ve Alabay, 2016).

Kız ve erkek çocuğa sahip olan annelerin çocuklarından vatana, millete yararlı bir insan olmasını, insanlara saygılı davranmasını ve onları sevmesini istemektedir. Görüldüğü gibi; anneler kız ve erkek çocuk gözetmeksizin öncelikle çocuklarının vatanına, milletine ve insanlara faydalı bireyler olmalarını istemektedirler. Ayrıca anneler çocuklarının özgüvenli olmasını, kendi ayakları üzerinde durmasını da çocuklarından beklemektedirler.

Araştırma sonucunda; çocukların anne-babalarını toplumsal cinsiyet rolleri çerçevesinde geleneksel bir algıda düşündükleri belirlenmiştir. Ancak bu araştırma sonucunda; annelerin, kız ve erkek çocuklara yaklaşımlarının genel olarak toplumsal cinsiyete uygun olduğu da söylenebilmektedir. Lamb, Bigler, Liben ve Green (2009) Amerikan okul öncesi çocuklarına cinsiyete yönelik tutumların azaltılmasına ilişkin altı ay süren bir eğitim vermiş ve bu eğitim sonucunda çocukların tutumlarının olumlu düzeyde

etkilendiğini belirlemiştir. Bu nedenle okul öncesi dönemde çocuklara yönelik cinsiyet kalıpyargısal tutumları önleyici bir eğitim verilmesinin önemli olduğu düşünülmektedir. Bu tür bir eğitimin anne ve babaları da kapsayacak şekilde genişletilmesi evde kalıcılığın sağlanması açısından önemlidir. Ayrıca bu araştırmanın daha büyük bir örneklem grubuyla ve babaları da içine alarak yapılması da önerilmektedir.

KAYNAKLAR

Adak Özdemir, A. & Ramazan, O. (2012). Attitudes of child, mother and teacher towards toy. *Journal of Educational Sciences Research*, 2 (1), 1–16.

Aibao, Z. H. O. U., Xiaofeng, M. A., & Hajime, A. (2007). Parental expectation of early childhood education: Comparison between China, Japan, and Korea. *Frontiers of Education in China, 2*(1), 140-147.

Alexander, G. M. (2006). Associations among gender-linked toy preferences, digit ratio, and spatial ability: evidence from eye-tracking analysis. *Arch. Sex. Behav*., 32, 699–709

Alexander, G. M., Wilcox, T., & Woods, R. (2009). Sex differences in infants'visual interest in toys. *Archives of Sex Behavior*, 38, 427–433. doi:10.1007/s10508-008-9430-1.

Altınova, H.H. ve Duyan, V. (2013). Toplumsal cinsiyet algısı ölçeğinin geçerlik güvenirlik çalışması. *Toplum ve Sosyal Hizmet*. 24, (2).

Aydın, A. (2000). *Gelişim ve öğrenme psikolojisi,* (2.Baskı), Ankara: Alfa Yayınları

Aytekin, Ç., Artan, İ., Kangal, S. B., Çalışandemir, F., & Özkızıklı, S. (2017). Çocukların anne-babalarına yönelik algılarının incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 1*(38), 168-188.

Bayhan, P. ve Artan İ., (2007). Çocuk gelişimi ve eğitimi. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.

Büyüköztürk, S. Çakmak, E.K., Akgün, O.E., Karadeniz, S. & Demirel, F. (2014). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Pegem Yayınları.

Chang, A., Sandhofer, C. M., & Brown, C. S. (2011). Gender biases in early number exposure to preschool aged children. *Journal of Language and Social Psychology*, 30, 440–450. doi:10.1177/0261927X11416207.

Cherney, I. D. & Dempsey, J. (2010). Young children's classification, stereotyping and play behaviour for gender neutral and ambiguous toys. *An International Journal of Experimental Educational Psychology, 30* (6), 651-669.

Çelebi Öncü E. ve Ünlüer E. (2012). Preschoolers' views about gender related games and toys, *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, S. 46, s. 5924–5927.

Çetin, Ş. (2016). Bütünleştirilmiş aile destek eğitim rehberi'nde (obader) toplumsal cinsiyet eşitliği vurgusunun baba katılımı özelinde incelenmesi. *Curr Res Educ* (2016), 2(2). 61-83.

Gündüz, H. Ç., & Tarhan, S. (2017). İlkokul öğrencilerinin meslek seçimlerine yönelik tutumlarında toplumsal cinsiyetin etkisi. *İlköğretim Online, 16*(3), 1287-1300.

Freeman, N. K. (2007). Preschoolers' perceptions of gender appropriate toys and their parents' beliefs about genderized behaviors: miscommunication, mixed messages, or hidden truths? *Early Childhood Education Journal*, 34(5), 357- 366.

Fulcher, M., Sutfin, E. L., & Patterson, C. J. (2008). Individual differences in gender development: Associations with parental sexual orientation, attitudes, and division of labor. *Sex Roles*, *58*(5-6), 330-341.

Güney, O. (2012). *5-6 yaş çocuklarında algılanan cinsiyet kalıpyargılarına ilişkin ebeveyn beklentileri ile oyuncak tercihleri arasındaki ilişki.* Yüksek Lisans Tezi, Maltepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Hill, S. E., & Flom, R. (2007). 18-and 24-month-olds' discrimination of gender-consistent and inconsistent activities. *Infant Behavior and Development*, *30*(1), 168-173.

Kahraman, P.B. ve Başal, H.A. (2011). Anne eğitim düzeyine göre çocukların cinsiyet kalıpyargıları ile oyun ve oyuncak tercihleri. *E-Journal of New World Sciences Academy Education Sciences. 6, (1),*1344-1366

Kuzu, Ç. (2015). Okul öncesi dönemdeki çocukların cinsiyet önyargıları ile oyuncak seçimi ve ebeveynlerin buna etkisi. *Journal of International Social Research*, 8(39), 651-654.

Lamb, L. M., Bigler, R. S., Liben, L. S., & Green, V. A. (2009).Teaching children to confront peers' sexist remarks: Implicationsfor theories of gender development and educational practice. *Sex Roles,* 61, 361–382. doi:10.1007/s11199-009-9634-4.

Miles, M.B. & Huberman, A.M. (1994). *Qualitative data analysis* (2nd edition). Thousand Oaks, CA: Sage Publications.

Moya, M. Expósito, F. ve Ruiz, J. (2000). Close relationships, gender, and career salience. *Sex Roles,* 42,9-10,825-846.

Özyürek, A., & Erzurumluoğlu, Ş. (2016). Oyuncak satıcılarının bakış açısından bireylerin oyuncak satın alma davranışlarının incelenmesi. *Uluslararası Erken Çocukluk Eğitimi Çalışmaları Dergisi,* 1(1), 14-24.

Panarese, P. (2015). Selling gender. The representation of boys and girls in italian toy commercials. *Italian Journal of Sociology of Education, 7(3),* 335-361.

Sülü,E., Özet F.ve Ayçiçek D. (2012). 1-3 yaş grubu çocuğu olan annelerin oyuncak seçimi konusunda bilgi ve uygulamalarının incelenmesi. *International Journal of Human Sciences*, S. (9)2, s. 879-889.

Tenenbaum, H. R., & Leaper, C. (2002). Are parents' gender schemas related to their children's gender-related cognitions? A meta-analysis. *Developmental Psychology*, 38(4), 615-630.

Ülken, B. F. (2011). Televizyon izlemede anne-baba aracılığı ile çocukların saldırgan davranışları arasındaki ilişki. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 11* (1), 195-216.

Ünlü, S. (2013). *Sosyal psikoloji-2*. Anadolu Üniversitesi Yayınları. Saray Matbaacılık. Ankara. T.C.Anadolu Üniversitesi Yayını.

Vaizoğlu, F. (2008). *Anaokuluna devam eden çocukların sosyal davranışları ile ebeveynlerin evlilik uyumlarının incelenmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara Üniversitesi, Ankara.

Weisgram, E. S., Fulcher, M., & Dinella, L. M. (2014). Pink gives girls permission: Exploring the roles of explicit gender labels and gender-typed colors on preschool children's toy preferences. *Journal of Applied Developmental Psychology, 35*(5), 401-409.

Yağan Güder, S. ve Alabay, E. (2016). 3-6 Yaş Arasındaki Çocukların Oyuncak Tercihlerinin Toplumsal Cinsiyet Bağlamında İncelenmesi. *Journal of Kirsehir Education Faculty, 17*(2), 91-111.

Yağan Güder, S. ve Güler Yıldız, T. (2016). Okul öncesi dönemdeki çocukların toplumsal cinsiyet algılarında ailenin rolü. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 31*(2), 424-446.

Yıldız, F. Ü., ve Kayılı, G. (2014). An ınvestigation of preschool children's toy preferences according to different variants. *GTAR-2014Full Paper Proceeding*, 1, 358-364

Yörükoğlu, A. (2010). *Çocuk Ruh Sağlığı*. Ankara: Özgür Yayınları.

Extended Abstract

The development of the individual firstly starts within the family and the development continues in direct proportion to the family's support and meeting his or her needs. Since the moment of birth the child starts a social life and establishes social relationships with the parents or the ones who take care of him or her. In addition, family is the first environment in which the children distinguish and interiorize the gender roles. Accordingly, the family is considered as the first social and educational place in which the children find answers for their curiosity and wish for learning and research. Toys and games are also very important in children's being individuals, learning the appropriate features for their own sex, and answering their wishes for curiosity and research. Therefore, the toys and games preferred affect the development of the children directly. Parents also shape the toy and game preferences of their children in accordance with their own wish and expectations. Within this context the family becomes role model for the child and shape the life of the child. Within this research it is aimed to examine the perceptions of preschool children toward their parents and the views of mothers together with mother-child interaction in terms of gender roles. For this purpose, it was attempted to determine whether the child perceptions and mother-child interactions change according to sex. Within this research in which it is aimed to determine the perceptions of preschool children toward their parents and the views of mothers regarding mother-child interaction within the frame of gender roles, General Scanning Model, which is one of the quantitative research methods, was used. The population of the research consists of male and female children who are 54-66 months old and attend preschools in Bursa and their mothers. The research group include 100 female and 100 male totally 200 children who attend preschool 15 classes in 7 different elementary schools in Bursa central counties which were chosen by random sampling method. Within the research in order to determine the perceptions of the children demographic information form and Interview Form of the Perceptions of Children Toward Their Parents which was created

benefitting from Parent Question Form Through Children's Eyes which was formed by Aytekin, Artan, Bencik-Kangal, Çalışandemir and Özkızıklı (2016) was used together with Mother Questionnaire Form which was formed by researchers in order to examine mother-child interaction within the frame of gender roles. Within the Interview Form of the Perceptions of Children toward Their Parents in order to determine the perceptions of children toward their parents there are six open ended questions and two open ended questions for comparing the toy and game preferences of the children with the views of the mothers, which were eight totally. The Mother Questionnaire from, which was created for evaluating the interaction between the child and the mother in terms of gender roles, consists of three open ended and four closed ended questions. The children were interviewed individually and the mothers were sent questionnaires. The data obtained in the research were analyzed by descriptive analysis. The data of the research was coded by two researchers repeatedly one by one in order to increase reliability and then in order to examine the consistency the two researchers came together. The general coefficient of concordance was found .95 between the two researchers. According to the findings obtained from the research the question "What does mother do?" was answered as "She cooks." by 28,34% (f=36) of the female children, and 27,97% (f=40) of the male children. 19,68% (f=25) of the female children and 15,38% of the male children answered as "She does the cleaning." The question "What does father do?" was answered as "He goes to work." by 58,14% of the female and 50, 38% of the male children. The female children stated that their favorite toys were dolls, and the male children stated that their favorite toys were cars. The mothers also gave the same answers as their children for the favorite toys. However, when the answers of this question were examined it was determined that the female children answered with 129 frequency and the mothers answered with 232 frequency. The male children answered this question with 135 frequency and their mothers answered with 243 frequency. In addition, it was determined that 65,7% of the female children's mothers "generally" and 63,7% of the male children's mothers "sometimes" let their children play with the toys of the opposite sex. 64,8% of the female children's mothers stated that they used affection words that emphasize gender, 66,3 of the male children's mothers stated that they did not use affection words that emphasizes gender. Mothers first of all expect their children to be worthwhile for their country and nation and respectful to other people. According to the results obtained from the research most of the children stated that mothers cooked and the fathers went to work. In addition, although the mothers stated that they let their children play with the toys of the opposite sex, they expressed that they played with the toys appropriate for their own sex. As a result of the research it was determined that the children consider their parents in a traditional perception within the frame of gender roles. Also it can be said that the approaches of mothers for their female and male children were generally appropriate for traditional genders.